

Przedmowa

Włodzimierz Tochmański OCD

Dnia 14 grudnia 2004 r., w karmelitańską uroczystość św. Jana od Krzyża, Sługa Boży Ojciec Święty Jan Paweł II wystosował list do prowincjała Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych o. Szczepana T. Praškiewicza OCD z okazji czterystulecia przybycia karmelitów bosych do Polski. Podkreślił w nim, że obecność karmelitów bosych *nieprzerwanie przynosiła wiele dobrych owoców na ziemiach Rzeczypospolitej. [...] różnorodnie wymiary duszpasterstwa karmelitów bosych – pisał Jan Paweł II – wydały owoce świętości. Dość wspomnieć św. Rafała Kalinowskiego, bł. Alfonsa Mazurka, czy Sługi Boże Anzelma Gądka, Franciszka Powiertowskiego, a spośród karmelitanek Teresę Marchocką, Teresę Kierocińską i Kunegundę Siwiec.*

Ta ostatnia świecka osoba – wspomniana przez Piotra naszych dni – Kunegunda Siwiec (1876 - 1955) od kilku już lat znajduje się na liście czcigodnych świadków Karmelu – kandydatów na ołtarze. Od ponad 10 lat istnieją o niej publikacje książkowe, artykuły prasowe, pierwsze prace naukowe, strony internetowe, w Stryżawie k. Suchej Beskidzkiej odbywają się coroczne pielgrzymki ogólnopolskie do jej grobu, konferencje o jej życiu duchowym, celebracje Eucharystii w intencji o rychłe rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego, spotkania kulturowe i koncerty słowno-muzyczne; nagrano płytę CD z pieśniami o niej, wydrukowano tomik poezji jej poświęcony...

Członkowie Laikatu karmelitańskiego, a szczególnie Świeckiego Zakonu Karmelitów Bosych i Towarzystwa Przyjaciół Kunegundy Siwiec, którym w tych ostatnich latach posługiwałem duchowo oraz w imieniu Kościoła i Zakonu organizowałem i moderowałem działalność jako delegat ogólnopolski i prowincjalny, są przekonani o konieczności rychłego rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego. Wiele osób uważa, że Kundusia urzeczywistniła w całym swoim życiu chrześcijańską świętość w stopniu heroicznym, szczególnie podczas cierpienia, oraz *że swoim życiem i przesłaniem może wiele wnieść w głęboką odnowę życia chrześcijańskiego* (o. prof. Wiesław Kiwior OCD).

W liście skierowanym do Zarządu Towarzystwa przez IV Kapitułę Prowincjalną Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych z 2002 r. czytamy między innymi: *Ojcowie kapitularni po dogłębnym rozważeniu sytuacji popierają przygotowania do rychłego otwarcia procesu beatyfikacyjnego i gloryfikacji Kundusi.* Wicepostulatorem procesu beatyfikacyjnego wybrany został o. prof. Wiesław Kiwior OCD.

To pragnienie rychłej beatyfikacji osoby świeckiej pochodzącej z Archidiecezji Krakowskiej i działającej we wspólnocie wadowickiej Świeckiego Karmelu, zmarłej w opinii świętości wielu osób ją znających, przedkładane jest pod osąd i rozeznanie Kościoła, które dokonuje się w procesie beatyfikacyjnym, i dlatego trwa modlitwa o otwarcie, jeśli – jak ufamy – taka będzie wola Boga, procesu beatyfikacyjnego Kunegundy Siwiec.

Kończąc etap przedprocesowy, w ramach podjętych różnorodnych starań o jego otwarcie, środowiska eklezjalne Karmelu Terezańskiego zorganizowały 20 maja 2006 r. naukową sesję kommemoracyjną o Kunegundzie Siwiec pt. „Miejsce Mojego Miłosierdzia i Odpoczynku” w wypełnionej tłumem wiernych auli Karmelitańskiego Instytutu Duchowości przy ul. Rakowickiej 18 a w Krakowie.

Sesja odbyła się pod honorowym patronatem o. Alberta Wacha OCD, prowincjała Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych. Przewodniczył on uroczystej Mszy św. w krakowskim kościele karmelitów bosych w intencji rychłego otwarcia procesu beatyfikacyjnego Kunegundy Siwiec i wygłosił homilię, w której ukazał wartość osób świeckich żyjących „na świecie”, ale „niebędących ze świata”, bo posłanych przez Chrystusa.

Błogosławieństwo dla uczestników sesji naukowej przekazał metropolita krakowski ks. kard. Stanisław Dziwisz.

Moderatorem bogatej w treść sesji był o. dr Włodzimierz Tochmański OCD, delegat prowincjalny i ogólnopolski ds. Świeckiego Karmelu. Otwarcia i wprowadzenia w sesję dokonał o. Albert Wach OCD, prowincjał. Sylwetkę Kundusi i kalendarium jej życia przedstawiła skrótowo Helena Faustyna Stańczyk z Jeleniej Góry, wiceprezes Towarzystwa Przyjaciół Kunegundy Siwiec. Doświadczenie mistyczne Kunegundy Siwiec omówił o. prof. dr hab. Jerzy Gogoła OCD, kierownik katedry historii duchowości Wydz. Teologicznego PAT w Krakowie i dyrektor Karmelitańskiego Instytutu Duchowości, a rolę Najświętszej Maryi Panny, Królowej Karmelu, na duchowej drodze Kunegundy Siwiec przedstawił sugestywnie o. dr Szczepan Praškiewicz OCD, konsultor Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych i były prowincjał dwóch ostatnich kadencji. Chrystus w doświadczeniu duchowym Kunegundy Siwiec – to temat poruszony przez o. dr Andrzeja Ruszałę OCD, rektora WSD Karmelitów Bosych z Krakowa. Teologię modlitwy wg *Miejsca Mojego Miłosierdzia i Odpoczynku* zaprezentował o. dr Marian Zawada OCD, dyrektor Centrum Kultury Duchowej „Communio Crucis” z Krakowa. „Umiłuj mój Krzyż - cierpienie według *Miejsca Mojego Miłosierdzia i Odpoczynku*” – przedstawił mgr lic. Piotr Marcełi Strojecki OCDS, doktorant z UKSW w Warszawie. Nadprzyrodzone oświecenia Kunegundy Siwiec w świetle Biblii omówił ciekawie o. dr Piotr Nyk OCD, wykładowca egzegezy i teologii biblijnej kilku seminariów.

Sesję zakończył poruszający dogłębnie spektakl Teatru Hagiograf im. Św. Teresy z Lisieux pt. "...BO KOCHAM DUSZE WESOŁE” w opracowaniu Izabeli Drobotowicz-Orkisz, od wielu lat współpracującej z naszym Zakonem.

Sesji towarzyszyła wystawa poświęcona życiu i przesłaniu Kunegundy Siwiec, przygotowana przez Dorotę i Zofię Zabrzęskie.

Organizatorami sesji byli: Świecki Zakon Karmelitów Bosych i Towarzystwo Przyjaciół Kunegundy Siwiec we współpracy z Krakowską Prowincją Karmelitów Bosych.

Interesujące referaty i teologiczne spojrzenie na postać i duchowość Kundusi zmobilizowały uczestników sesji do gorliwszej modlitwy i działań dla szybszego otwarcia procesu beatyfikacyjnego.

Niniejsza publikacja jest zapisem tekstowym referatów wygłoszonych podczas wspomnianej sesji. Znalazł się również artykuł s. Immakulaty Adamskiej OCD pt. „Sztafeta miłosierdzia” oraz osobiste świadectwo Lidii Czech o Kundusi.

Zapraszam zatem do osobistej lektury interesujących spojrzeń i pierwszych teologicznych ocen zgodności życia i przesłania tej beskidzkiej mistyczki z nauką Jezusa Chrystusa i jego Kościoła.